

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Basileae, 1551

Crito (argumentum)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-245](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-245)

pererit iudices qui iudicare illic perhibentur, Minoem, Rhadamanthū, Æacum, Triptole-
 mum, aliosq; quocumq; semidei iuste uixerunt, nunquid eiusmodi transmigratio par-
 uipendenda censebitur? Rursus Orpheum Musæumq; conuenire & Hesiodū, & Home-
 rum, quàm multo aliquis nostrum redimeret? equidem si hæc uera sunt, sapius mori ue-
 lim. Quippe cum mihi in primis mirifice grata sit futura habitatio illa atq; consuetudo:
 quandoquidem unà cum Palamede futurus sum, & Aiace Telamonis filio, & alijs anti-
 quorum quicunq; falso damnati iudicio decesserunt è uita: apud quos meos casus cum il-
 lorum casibus conferre utrinq; ut arbitror, non iniucundum foret. Illud præterea maxi-
 mum, illic degere scrutantem singulos atq; examinantem quemadmodum hic feci, quis-
 nam illorum sapiens sit, & quis cum non sit, se tamen existimet sapientem esse. Proinde
 quanti faciendum ò iudices perscrutari ducem qui tantum ad Troiam duxit exercitum?
 uel Ulyssē, uel Sisyphum, aliosq; quā plurimos, quos referre quis potest uirosq; & mu-
 lieres, quibus cum loqui atq; examinando uersari, inæstimabilis prorsus felicitas esset? Si
 quidem huius causa qui illic degunt haud amplius moriūtur, suntq; illi nobis & in rebus
 alijs beatiores, & in eo insuper quod reliquū iam tempus permanent immortales, si qui-
 dem uera sunt quæ dicuntur. Vos quoq; ò iudices bene de morte sperare debetis, idq; u-
 num cogitare uerum esse, uiro uidelicet bono nihil mali accidere posse, neq; uiuēti, neq;
 defuncto, neq; res illius à dijs negligi. Neq; uero mea nunc casu aliquo acciderunt, sed mi-
 hi id constat, mori iam & à laboribus liberari, mihi melius extitisse. Atq; hanc ob causam
 diuinum illud signum mihi nō obstitit. Equidem haud admodum his indignor qui accu-
 sarunt me uel condemnarunt, quāuis non hac mente accusauerint me atq; damnauerint,
 sed quia detrimentum mihi inferre sperabant. Ob hoc utiq; illis est succensendū. Sed iam
 ad eosdem illos reuersus, sic eos alloquor. Tantum tamē uos precor ò uiri, ut meos quoq;
 filios cum adoleuerint, si ipsi similiter atq; ego uobis molesti sint, pœnis similiter afficia-
 tis, præsertim si uideantur uobis uel pecuniarū, uel alterius cuiusquam rei maiorē q̄ uirtu-
 tis curam habere: atq; si uideri uelint putēt uel se alicuius esse precij, cum nullius sint, illos
 obiurgetis, quemadmodū ego uos, quod non illis incumbant quibus est incumbēdum,
 ac existimēt cū nullius precij sint, se aliquid esse. Quod si hæc feceritis, iusta à uobis passus
 fuero egoq; & filij. Sed iam hora est hinc abire, me quidem ut moriar, uos autem ut uitam
 agatis. Vtri uero nostrum in melius eant, omnibus præterquam deo est incertum.

ARGUMENTVM MARSILII FICINI FLORENTINI
 in Critonem, ad Laurentium Medicem
 uirum magnanimum.

QUEMADMODVM Apologia, ita Critonis quoq; tam ordinata, tam plana dispositio est ut ar-
 gumento non egeat. Aduerte tamen in primis Socratem, sicut in Apologia uigilans uaticinatus est,
 sic in Critone dormientem uaticinari, ut cognoscās sapienti pioq; uiro deum & uigilanti & dormi-
 enti semper adesse. Ex omnibus autem collige euangelice doctrine confirmationē. Approbationem
 martyrum. Exemplar iustitiæ. Incomparabilem fortitudinem. Contemptum mortalium. Desiderium eternorum.
 Religionis deniq; fundamentum. Quid memorem uulgi opinionem contemnendam esse, sapientis duntaxat senten-
 tiam, immo ueritatem ipsam esse colendam? Quid rursus, non uiuere quidem, sed bene uiuere exoptandū? Item ini-
 micis malefaciendum esse nunquam, neq; iniurias ulciscendum? Rursus & periculū mortis interitūq; subeundum
 potius quàm peccandum? Quid referam obseruantiam legum singularem? & inextimabilem patriæ charitatem?
 Quam & parentibus & uite proculdubio anteponit, ob hanc, ut ipse inquit, rationem, quo in alteram profectus
 uitam, ualeat aeterno iudici æquam anteactæ uite reddere rationem, neq; leges quæ illic imperāt humanarū legum
 sorores expauescere compellatur. Concludit deniq; rationes iustitiæ fauentis mentis suæ auribus
 usq; adeo insonare, ut alia audire non possit, frustra q; conaturū, quicunq; pergat
 dissuadere. Addit ea solum uia esse pergendum, qua deus, id est
 ratio diuinitus infusa, perducit.